

De heer Vos (VVD)

waarvoor de rechter-commissaris geen reden heeft of kan vinden om die af te wijzen, zou dan niet evengoed een gerechtelijk vooronderzoek kunnen worden geopend? Bestaat ook niet het gevaar dat de verdachte het tempo van het onderzoek tegen de verdachte zelf kan gaan bepalen? Kan een mini-instructie voor vertraging zorgen van de behandeling van de zaak op de terechtzitting?

De heer **Rouvoet** (RPF): De heer Dittrich zou nog terugkomen op het plegen van strafbare feiten door burgerinfiltranten. Is hij het met mij eens dat voor het plegen van strafbare feiten door burgerinfiltranten geen schulduitsluitingsgrond aan te voeren is en dat daar een belangrijk probleem zit?

De heer **Dittrich** (D66): Ik ben het daarmee eens.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 13.10 uur tot 13.55 uur geschorst.

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de

tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toestemming te verlenen tot het houden van wetgevings- c.q. notaoverleg met stenografisch verslag op:

maandag 14 december 1998:
- van 11.00 uur tot 23.00 uur van de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat over het MIT (26263) en het Infrastructuurfonds (26200-A).

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (25403);**
- **het wetsvoorstel Partiele wijziging van het Wetboek van**

Strafvordering (herziening van het gerechtelijk vooronderzoek) (23251).

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De heer **Vos** (VVD): Voorzitter! Niemand weet precies waar men aan toe is bij het gebruik van opsporingsmethoden. Dit gebrek aan normstelling heeft ertoe kunnen leiden dat in Nederland op heel verschillende wijzen opsporingsmethoden worden ingezet. Politie en justitie hebben langere tijd opsporingsmethoden kunnen gebruiken zonder dat er een adequate normstelling aanwezig was.

Dit is een citaat uit het rapport van de parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden, over de normeringscrisis. Het onderhavige wetsvoorstel lost deze crisis grotendeels op, eindelijk. Er is een uitgebreid en zorgvuldig proces van wetgeving aan voorafgegaan. Regering en parlement hebben zich intensief ingezet. Uit het onderzoek van de parlementaire enquêtecommissie is gebleken dat een te grote mate van vrijheid van opsporingsbevoegdheden voor politie en justitie niet goed is. Deze leidt tot aantasting van de fundamenten van onze rechtsstaat. Diverse voorbeelden zijn naar voren gekomen waarin langdurig en kostbaar onderzoek is stukgelopen omdat de rechter uiteindelijk de opsporingsmethoden niet rechtmatig achtte. Weg inspanningen, weg investeringen, weg boeven, die aan de dans ontsnapten. Ramola is een bekend voorbeeld in dit kader. Politie en justitie hebben er dus geen belang bij als het ware in het luchtledige te opereren. Die vrijheid wordt immers duur betaald. Ook in de aanloop van deze behandeling zijn er nog bedrijfsincidenten naar voren gekomen. Ik denk hierbij aan de zaak-Julliet, waarbij de vraag aan de orde was of de officier van justitie al of niet een deal met een verdachte had gesloten. De verdachte zei dat hij een deal had gesloten, maar de officier zei dat hij geen deal had gesloten. De rechter was ontstemd. Dit bedrijfsincident was niet voorgekomen indien er adequate regelgeving was geweest.

De enquêtecommissie heeft met haar aanbevelingen getracht het